

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/180/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115230875
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115230875.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: T. C., bytom E. G. Z., B. A. XXXX/X, právne zastúpená spoločnosťou MaxLaw, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 775/33, Žilina, IČO: 36 419 834, proti žalovanému: COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, podnikajúca na území SR prostredníctvom organizačnej zložky, COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 11/3677, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 01, SR, IČO: 50 595 628, právne zastúpený spoločnosťou alianciaadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Vlčkova 8/A, Bratislava, IČO: 36 679 771, o zaplatenie 2.046,85 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 22. júna 2016, sp. zn. 4C/479/2015-54, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne, ktorá žiadala zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.046.85 Eur s príslušným úrokom z omeškania od 15.07.2015 do zaplatenia. Žalobkyňa je univerzálnou právnou nástupkyňou (na základe dedenia) po nebohom M. C., ktorý dňa XX.XX.XXXX ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou BANCO MAIS, S.A. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 6.215,04 Eur na nákup motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN, TOURAN DIESEL 1.9 TDI TRENDLINE, rok výroby 2006. Dlžník sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 168,61 Eur, s dátumom splatnosti prvej mesačnej splátky 20.04.2010, ostatné splátky splatné k 20-temu dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru na 20.03.2014, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 13,07%, RPMN vo výške 13,60%. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosť uvedenú v § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej „RPMN“) na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, že výška priemernej RPMN bola uvedená vo formulári o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere a to vo výške 18,26%, keďže uvedený údaj mal byť uvedený priamo v zmluve ako povinná náležitosť zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Je nepostačujúcim a nenaplnujúcim zmysel zákona, ak je niektorá

z povinných náležitostí zmluvy obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, formulároch k spotrebiteľskému úveru, či v iných prílohách zmluvy, čo zodpovedá primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana. Vzhľadom na uvedené v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a rozdiel v úhrade na poskytnutý úver a výškou poskytnutého úveru považoval za nárok, ktorý žalobkyňa dôvodne uplatnila ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 149 ods. 1 OSP a priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania vo výške 299,23 Eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie právny predchodca žalovaného. Uviedol, že pôvodný dlžník M. C. bol riadne informovaný o priemernej hodnote RPMN prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o úvere č. 12168. Dlžník podpisom Formulára o zmluvných podmienkach Zmluvy potvrdil, že sa s ním oboznámil, súhlasil s ním, pričom všetky informácie v ňom považuje za dostatočne zrozumiteľné a určité. RPMN bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená v hodnote 13,60% a taktiež priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru v hodnote 18,26% bola uvedená vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne v bode 3. písm. C. a D. Z uvedeného je zrejmé, že dlžník M. C. mal vedomosť o priemernej hodnote RPMN, pričom táto informácia mu bola riadne poskytnutá. Aplikácia ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. by bola dôvodná len v prípade, ak by veriteľ úplne opomenul uviesť informáciu o priemernej hodnote RPMN. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.046,85 Eur s príslušenstvom zamietnuť.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení podanom k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Uviedla, že informácia o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver bola skutočne uvedená vo Formulári o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere, ale § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy stanovuje, že priemernú hodnotu RPMN musí obsahovať samotná zmluva a nestačí, aby ju obsahoval formulár o zmluvných podmienkach. Nesúhlasí preto s názorom žalovaného, že úverová zmluva bola uzatvorená v súlade s platným právom a obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti.

4. Žalovaný v replike k podanému vyjadreniu uviedol, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP.

5. Žalobkyňa v duplike k podanej replike uviedla, žalovaný ani nespochybuje, že informácia o priemernej hodnote RPMN nebola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená. Hypotéza a dispozícia príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. sú úplne jednoznačné, bez akýchkoľvek pochyb sa vzťahujú na skutkový stav ustálený pred súdom prvej inštancie a nepripúšťajú akýkoľvek iný právny záver okrem toho, ktorý uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP), strana sporu v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobkyne M. C. ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a z tohto dôvodu sa považuje v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je správny.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje, preto sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti tam uvedených dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie z rovnakých dôvodov, na akých zaujal obranu v konaní pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k podanej žalobe žalobkyne, s ktorými (skutkovými tvrdeniami a právnym názorom) sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal a správne dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je v zmysle § 4 ods. 3 zákona

č. 258/2001 Z.z. potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z.. Na doplnenie vyslovených záverov odvolací súd dodáva, že pre riadne uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle podmienok uvedených v § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. bolo nepostačujúcim, aby priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver bola uvedená len vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale bolo z hľadiska obliagačných účinkov zmluvy potrebné, aby uvedená náležitosť bola uvedená priamo v zmluve. A contrario je teda možné v tejto súvislosti vysloviť, že pre riadne uzavretie zmluvného vzťahu sa nevyžadovalo písomné uzavretie formulára o budúcich zmluvných podmienkach, keďže z hľadiska postavenia strán zmluvného vzťahu pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, za naplnenia podmienok uvedených v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. nesie zodpovednosť najmä ten, ktorý spotrebiteľský úver poskytuje. V danom prípade preto bolo povinnosťou právneho predchodcu žalovaného v čase uzavretia zmluvy uviesť v zmluve všetky podmienky, ktoré zákonodarca pre riadne a platné uzavretie tejto zmluvy, podmienkami vyjadrenými v § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. od takéhoto subjektu vyžadoval. Strana, ktorá úver poskytuje, si musí byť vedomá o naplnení všetkých podmienok v zákone uvedených, ako aj o tom, že v prípade nedodržania daných zmluvných podmienok, zákon takýto postup a uzavretie zmluvného vzťahu sankcionuje tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie riadne posúdil podmienky uzavretého zmluvného vzťahu, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)